

door Laia Ortiz (*), 30 januari 2017

“Europa moet haar steden in staat stellen een antwoord te bieden op de vluchtelingencrisis “

De vluchtelingencrisis moeten we ook aanpakken in onze steden. Ik weet dit uit ervaring: steden zoals Barcelona zijn *hubs* geworden voor duizenden mensen die internationale bescherming zoeken.

Lang voor Duitsland zijn grenzen opende in september 2015, en vóór het hoogtepunt van de crisis hebben steden zoals de mijne opgeroepen voor een meer constructieve en humanitaire aanpak.

Via Eurocities kunnen we luid en met één stem spreken. Barcelona is een van de 139 grote Europese steden die een oproep doen aan de instellingen van de Europese Unie (EU) voor meer solidariteit en een humaner antwoord op de crisis.

Op Wereldvluchtelingendag verleden jaar drongen we er bij de EU en de nationale leiders op aan om de lessen te trekken uit het verleden en de Europese waarden van solidariteit, verdraagzaamheid en waardigheid hoog te houden. In oktober 2016 lanceerden we *Solidarity Cities*, een initiatief waardoor steden kunnen samenwerken rond de opvang en integratie van vluchtelingen.

Wij blijven oproepen om steden formeel te erkennen als aankomstpunten, transitcentra en bestemmingen voor vluchtelingen in Europa.

Wanneer er tijdens de voorbije lente besprekingen waren over de EU-Turkije deal, en lidstaten van de EU langs de Balkanroute probeerden hun grenzen te sluiten voor vluchtelingen, gaven stedelijke autoriteiten in Griekenland en de Balkan een sterke waarschuwing: door het sluiten van de grenzen zullen steden open gevangenissen worden. Sluit de grenzen en vluchtelingen die op weg zijn naar Noord- en West-Europa zitten vast in vreselijke onmenselijke omstandigheden, zonder infrastructuur voor opvang en integratie.

Deze waarschuwing was terecht. Families die aan de Europese grenzen wachten op de behandeling van hun asielaanvraag zitten er nu in de vrieskou. Velen onder hen zijn vrouwen en kinderen; ze zitten bij onvoorstelbaar bar winterweer op de Griekse eilanden, in Servië en aan de Hongaarse grens.

Europa moet meer vluchtelingen herbergen

Ondertussen vertellen de EU-instellingen ons dat hun deal de aankomst van migranten uit Turkije via de zee heeft helpen verminderen. De waarheid is dat minder dan 9000 van de 160.000 vluchtelingen tot dusver gehervestigd werden.

Voor deze humanitaire ramp is er eenvoudigweg geen excuus. Mensen vechten voor hun overleven terwijl we er staan op te kijken. Meer dan 10.000 mensen zoeken momenteel internationale bescherming in Europa. Als we nu geen echte afdoende maatregelen nemen zal het aantal slachtoffers alleen maar toenemen.

Europa moet dringend optreden om ervoor te zorgen dat de elementaire mensenrechten van de vluchtelingen gerespecteerd worden. Wat daarover gestipuleerd is in elk internationaal en Europees verdrag kunnen we niet naast ons neerleggen.

Als lokale politici staan we onder druk van veel van onze burgers om een antwoord te bieden dat in overeenstemming is met Europese waarden van solidariteit en verantwoordelijkheid.

Ik sta telkens versteld van de acties in onze lokale gemeenschappen, waar de civiele maatschappij, vrijwilligersorganisaties en lokale bedrijven in beweging komen om iets te doen tegen deze crisis.

Ze zijn terecht verbolgen, en ze doen iets. Wij moeten ook iets doen.

Steden moeten de nodige middelen krijgen

Dat is de reden waarom de EU en de lidstaten de Europese steden de nodige middelen moeten bezorgen. We hebben bewezen dat we klaarstaan voor de uitdaging, maar we hebben hulp nodig om dit goede werk verder te zetten.

Vandaag kunnen steden niet onmiddellijk EU-middelen ontvangen voor de opvang en integratie van vluchtelingen. Dat moet veranderen: we kunnen er niet op wachten dat subsidies doorsijpelen via de nationale autoriteiten terwijl vluchtelingen radeloos op zoek zijn naar bescherming in onze steden.

We weten ook van onze collega's in het Eurocities- netwerk dat veel meer steden bereid en klaar zijn om vluchtelingen te verwelkomen.

Als we een hervestigingschema zouden kunnen opzetten van stad tot stad zou dat een positieve manier zijn om de druk te doen afnemen van Griekse en Italiaanse steden, en vluchtelingen te verdelen naar andere steden die er de capaciteit voor hebben.

We hebben nood aan minder gepraat en meer actie.

Europa moet de nodige middelen mobiliseren om eens en voor altijd een eind te maken aan de Middellandse-Zee crisis.

Ik weet dat ik kan spreken in naam van mijn collega's overal in Europa wanneer ik zeg dat Europese stedelijke autoriteiten wanhopig op zoek zijn naar een oplossing voor deze crisis.

We hebben Europa nodig om ons in staat te stellen dit te doen.

Dat zal onze boodschap zijn aan de Commissarissen Cretu en Avramopoulos op een vergadering in Amsterdam op 7 februari.

(*) Laia Ortiz is schepen (wethouder) voor sociale rechten in Barcelona en voorzitter van het Forum voor Sociale Zaken van [Eurocities](#). Haar standpunt verscheen in [EU Observer](#) van 27 januari 2017.
Nederlandse vertaling door Ander Europa.

Eurocities is een samenwerkingsverband tussen meer dan 130 grotere Europese steden. Eurocities probeert te lobbyen bij de Europese instellingen waar het gaat om stedelijke problematiek. Eurocities wordt momenteel voorgezeten door de Gentse burgemeester Daniel Termont.

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)